

A.M.M. Wintermans..... Hank

Excellentie

Nadat ik in 1983 mijn jachtdiploma behaalde werd ik als actief jager extra opgeleid door mijn vader. Hij was al 40 jaar jager en ik kon altijd mee als drijver. Ja vanaf mijn 10^e levensjaar. Ik ben nu 70 dus weet alle facetten van de jacht.

Vanaf die tijd kreeg je daadwerkelijk te maken met alles wat rond de jacht in zijn algemeenheid, aan de hand was. Ook toen was er schadebestrijding. Niet zoals tegenwoordig een volledig losstaand onderdeel van wildbeheer maar destijds moest je er ook op uit om schade te bestrijden.

Sinds 1985 ben ik rechtstreeks betrokken bij eigen jachtvelden, al of niet in combinatie met anderen. Nu nog steeds na al die jaren beheren wij de jachtvelden en daarin natuurlijk de voorkomende wildsoorten.

Juist dat beheer maakt de jacht aantrekkelijk. Het waarborgt jouw passie door op de verantwoorde manier om te gaan met alles wat leeft.

We hielden precies bij wat we oogsten en beter nog, alles wat we NIET oogsten.

“Want volgend jaar willen we ook nog kunnen jagen”. We legden wildakkers aan, plaatsten broedkorven en zorgden goed voor het wild tijdens de winter. Natuurlijk profiteerden de andere diersoorten er ook van. Tegelijkertijd inventariseerden we welk wild er was en hoeveel. Dat ging allemaal systematisch volgens een vast patroon. Tegenwoordig kan nachtzichtapparatuur uitkomst bieden om de werkelijke aantallen beter te kunnen beoordelen. Je ziet nl. alles. Nu nog steeds werken wij volledig met de inventarisaties.

Onze officiële tellingen werden later landelijk uitgezet. Voorjaarstelling, zomertelling, reewildtelling etc etc. Via het Faunaregistratiesysteem werden de tellingen geautomatiseerd verwerkt en menig Faunabeheerplan maakte gebruik van die tellingen. Zie daarvoor o.a. de reewildtelling, die ook volgens een trendtelling wordt bijgehouden, en waarbij vandaaruit de benutting wordt opgesteld. Nog wat later werden alle jachthouders verplicht deel te nemen aan die tellingen. In het vertrouwen dat die cijfers en dan ook daadwerkelijk toe deden hebben we daarin heel veel tijd gestoken. En nu blijkt dan dat ze ondeugdelijk worden geacht. En ik heb er 70 jaar mee gewerkt!!!!

De Minister gebruikt liever de verkeerde gegevens van een organisatie als SOVON.

Nog nimmer heb ik iemand van Sovon in mijn jachtveld gezien (ik ben daar dagelijks). Juist die cijfers zijn ondeugdelijk omdat o.a. geen rekening is gehouden met verschillen in oppervlak. 50 jaar geleden was er méér ruimte dan nu. Vanwege leefbaarheid kunnen er maar een beperkt aantal dieren op 1ha leven. En die 1ha moet dan ook wel geschikt zijn, dus geen industrieterrein of wandelbos. Tellen op momenten dat een haas of konijn niet zichtbaar is geeft eveneens een verkeerd beeld. En de tellingen van Sovon vinden niet gestructureerd plaats waardoor geen enkele trend waarneembaar is.

A.M.M. Wintermans..... Hank

Het is oncontroleerbaar en de kwaliteit is niet gewaarborgd omdat het slechts een bijkomende telling is. En ook nog eens door mensen die geen onderscheid kennen in een haas en konijn .

De Universiteit van Wageningen doet het nog eens dunnetjes over. Ze kopiëren de reeds gedane conclusies en verbinden daaraan hun eigen conclusie. Geen enkele telling !!!

De waarneembare trend uit mijn velden zijn duidelijk.

Het Haaswisselend naar een hoger aantal per hectare.

Het konijn.....sterk wisselend van weinig tot iets beter. Op dit moment weinig. (absolute cijfers zijn ook beschikbaar.)

Juist deze constatering klopt. Waarom?? Omdat de tellingen op het juiste moment zijn verricht binnen een georganiseerde structuur (Faunabeheer FBE) en omdat ik weet waarmee ik bezig ben, welk doel, welk gevolg etc.

Toen de jachtwet van toepassing was, was je als jager nog verantwoordelijk voor door wild aangerichte schade. Duiven, kraaien, ganzen, eksters, hazen, eenden, konijnen, alles wat schade aanrichtte werd “kort” gehouden (kort= maximum toelaatbare met acceptabele schade)

Bj de tot stand koming van de Flora en Faunawet en later de Natuurbeschermingswet is de hele schadebestrijding in een ander daglicht komen te staan. Vooral door de toegenomen aantallen ganzensoorten werden er landelijke vrijstellingen en Provinciale aanwijzingen voor bepaalde ganzensoorten gerealiseerd. Je had dan ook een wettelijke verplichting om daaraan mee te werken. Voor de overige ganzen werden er speciale vergunningen uitgegeven zodat je mee kon werken aan de aantallenreductie. (Overigens een moeilijk facet omdat je als jager feitelijk werd beknot in de praktische mogelijkheden om mee te werken)

En vooral nadien alles registreren en verantwoording afleggen. Schadevergoedingen van het Faunafonds en Bij12 worden zelfs getoetst aan de mate waarin je geprobeerd hebt schade te bestrijden. Zijn die cijfers dan wel acceptabel?

Nogal eens worden jagers gezien als plezierjagers, hobbyisten en schieters.

Vooraf dat steekt enorm want jagers zijn in mijn ogen de beste natuurbeheerders die Nederland kent. Alle jagers bevorderen het evenwicht in de Natuur op het gebied van het wild wat er is, maar ook op het gebied van biodiversiteit.

En de tijd die er moet worden besteed aan jachtveldinventarisatie, biotoopverbetering, wettelijke Faunaregistratie vereisten en niet te vergeten de niet aflatende stapel papier voor de jaarlijkse verlenging van de jachtakte. Daarbij ook nog eens opgemerkt dat een jachtaktehouder bij een klein vergrijpje gewoon zijn akte voor 2 jaar kan inleveren. En “fouten maakt iedereen!!”

En dan vragen we toch gewoon aan die jager dat hij jaarlijks blijft voldoen aan zijn wettelijke verplichtingen!!. Dus alle activiteiten zoals eerder genoemd blijven doen ondanks dat de Minister wil beknotten op de ,al reeds eerder beperkte, jachtmogelijkheden.

A.M.M. Wintermans..... Hank

Tot het moment dat er weer een overlast komt. (zie daarvoor de vossenpopulatie tussen 2002 en 2008 die door het verbod volledig uit de hand liep, en de ganzenpopulaties die sinds vele jaren voor enorme schades zorgen bij de boeren.)

Uiteindelijk is de werkelijke uitoefening van de jacht en schadebestrijding slechts een klein deel van de tijd die nodig is voor het Natuurbeheer van de jager.

Heel veel verplichtingen en een deel vrijwilligerswerk. De vraag of ik dat vrijwilligerswerk blijf doen??
Ik denk het niet.

Resumerend het volgende

Ik ben, samen met mijn combinanten, prima in staat te beoordelen of het haas en konijn een benutting in komend jaar toe staan. En jazekeer, dat moet zelfs want er zijn andere jachtvelden waar nu gesproken wordt over hazenschade. Ik wil ook uitgaan van deugdelijke cijfers en niet van die, in mijn ogen, onbetrouwbare cijfers van SOVON. We willen toch niet uitgaan van verkeerde gegevens? Ook de minister niet!!!! Beleid dient gebaseerd te zijn op feiten, niet op bijeengeraapte gegevens.

A.M.M. Wintermans

Hank